

Guy Vanderpoorten en Ann Braem

De veestapel van Guy Vanderpoorten en Ann Braem is in vijf jaar tijd verdubbeld. Het koppel experimenteert met kruisen van witblauw met blonde d'Aquitaine.

Activiteit:	rundveehouderij
Ras:	witblauw en blonde d'Aquitaine
Aantal stuks:	200
Aantal ha:	80 ha

Guy Vanderpoorten kruist een deel van zijn witblauwe vaarzen met een blondestier

Flinke groei en veel gestalte

Witblauw zorgt voor de enorme vleesaanzet, terwijl blonde d'Aquitaine hoogte en lengte aflevert. Sinds twee jaar kruist Guy Vanderpoorten uit Verrebroek een aantal dieren en hij wacht nu de eerste resultaten van zijn experiment af.

tekst **Hanne Vandenberghe**

In de stal van Guy Vanderpoorten (46) uit het Oost-Vlaamse Verrebroek zijn zowel witblauwe als blonde kalveren te zien. 'Die blondes, dat zijn nieuwsgierige beesten', zegt de vleesveehouder, terwijl hij met z'n arm op het voederhek leunt. Twee blonde kalveren bevestigen onmiddellijk zijn stelling. Het derde kalf, witblauw, kijkt wat geremd richting Vanderpoorten. 'Momenteel hebben we

jaarlijks ongeveer 85 kalvingen, waarvan 55 bij witblauwe koeien en 30 bij blonde d'Aquitaine. De bedoeling is om nog wat verder te stijgen in aantal blondes', legt Vanderpoorten zijn toekomstplannen uit. 'Sinds de start van ons bedrijf in 1993 hebben we altijd Belgisch witblauw gehad, maar in 2007 kwamen de eerste blonde d'Aquitainekoeien erbij', vult zijn

echtgenote Ann Braem (44) hem aan. 'Onze veehandelaar promootte het ras. Na wat informatie te hebben opgedaan, kochten we vijf volle vaarzen bij een stoppende boer en waren we vertrokken. Als het enkel van Guy afhing, evolueren we naar een volledig blonde veestapel. Ikzelf ben en blijf fan van witblauw.' Vorig jaar werd een tweede stal met 90 standplaatsen bijgebouwd aan de be-

Met de komst van de nieuwe stal is er nu plaats voor 250 dieren

staande openfrontstal. Op het bedrijf kunnen nu 250 dieren gehouden worden. Terwijl de veestapel in 2010 uit 100 dieren bestond, is deze na vijf jaar al verdubbeld.

Arbeidstijd besparen

Alle kalveren zogen bij de moeder tot ze een leeftijd van drie maanden bereiken. Vanderpoorten is actief in de transportsector, waardoor hij niet zo vaak thuis is. 'Door ze te laten zogen, kan ik wat tijd besparen. Ook al worden ze drie maanden gezoogd, de koeien raken even vlot drachtig. De tussenkalftijd bij de blondes ligt rond het jaar, bij witblauw is dat iets hoger.' Bij de blondes had Vanderpoorten sinds 2007 nog maar twee keizersnedes, tweemaal bij een vaars. 'De natuurlijke kalvingen besparen je werk, maar dat wil zeker niet zeggen dat je ze niet meer in de gaten moet houden.'

'Wil ik hetzelfde aantal dieren behouden, dan moet ik bijna al mijn witblauwe vaarskalveren aanhouden. Bij blonde d'Aquitaines is dit volledig anders. Doordat ze natuurlijk afkalven, gaan de dieren veel langer mee', legt Vanderpoorten uit. 'Mijn oudste koe, een blonde, heeft 2002 als geboortjaar en heeft sinds de aankoop in 2010 al voor vijf kalveren gezorgd.' Het bedrijf heeft bovendien bijna elk jaar meer vaarskalveren dan stierkalveren, zo blijkt. 'In de laatste twintig

Het kruisen van witblauw en blond laat voorlopig al mooie resultaten zien

jaar gebeurde het slechts twee keer dat we procentueel meer stierkalveren hadden. Soms loopt het verschil op tot twee derde vaarskalveren. Een verklaring geven is moeilijk.'

Bij de blonde gebeurt de bevruchting zo goed als altijd natuurlijk. Bij witblauw gebeurt het zowel natuurlijk als met ki. Vooral in de winter komt de inseminator iets vaker langs. 'Bij de stierkeuze selecteer ik eerst op gestalte, pas daarna kijk ik naar de bloedlijn. Meestal streef ik naar een minimum schofthoogte van +4. Afgelopen jaar gebruikten we bijvoorbeeld vooral Kubitus de Bray omwille van groei en hoogte.'

Momenteel is Vanderpoorten op zoek naar een nieuwe stier. 'Onlangs heb ik twee stieren verkocht. De ene had te weinig lengte en de andere was te licht. Voor mij moet een stier groeizaam zijn, lengte en hoogte hebben en niet te overdreven dik zijn.' In fokkerij heeft de veehouder weinig interesse. 'Ik vind het vooral belangrijk dat ik een economische stier heb, een stier waarmee ik geld kan verdienen met de nakomelingen.'

Financieel plaatje gelijk

'Als je naar het financiële aspect kijkt, komt het houden van witblauw of blonde d'Aquitaine ongeveer op hetzelfde neer,' vervolgt de veehouder. 'Vorig jaar lag de prijs van de veehandelaar voor een blonde één euro lager dan voor een witblauwe. Bij kruisingen is er slechts een verschil van 0,50 euro'. Hij kijkt dan ook positief naar de toekomst wat het inkomen betreft. 'In Vlaanderen zijn er heel wat oudere vleesveehouders, dat biedt kansen voor ons.'

Twee jaar geleden kruiste Vanderpoorten voor het eerst een aantal witblauwe koeien met een blondestier. 'Aanvankelijk was het een probeersel, maar de re-

sultaten zijn alvast positief. De eerste gekruiste stier hebben we onlangs verkocht. Op 20 maanden woog hij 909 kilogram', zegt Vanderpoorten trots. 'Het was niet de dikste stier, maar de gestalte zorgt voor heel wat extra kilo's. We streven bovendien vooral naar een hoge dagelijkse groei.'

In een tweede stadium worden de kruisingen opnieuw ki-bevrucht met een witblauwe stier. 'Eens de gestalte in de koeien zit, behoud je die vrij gemakkelijk bij de nakomelingen, veel beter dan bij charolais of maine anjou. Als alles goed meevult, kan het aandeel kruisingen in de toekomst misschien nog wat toenemen. Momenteel wordt dertig procent van de witblauwen gekruist.'

Zo veel mogelijk ruwvoer

Om voldoende antistoffen binnen te hebben, krijgen de meeste witblauwe kalveren bij de geboorte een zakje gevriesdroogde biest. 'Je merkt dat de blondes echt natuurbeesten zijn. Die kalveren krijg je heel moeilijk op melkpoeder.' Tot het spenen worden de kalveren bijgevoerd met vlok, voordroogkuil en mais. Na het spenen komt er ook nog all-mash bij het rantsoen.

De veehouder heeft naast gras en mais ook nog aardappelen, tarwe en suikerbieten in het teeltplan. Hij is zelfvoorzienend op het gebied van ruwvoerders. De voordroogkuil is redelijk droog. 'Waar sommige melkboeren zes sneden gras maaien, houd ik het bij vier. Mijn gras blijft vaak een dag langer liggen dan dat van collega-landbouwers. Door het later maaien en het langere droogproces heb ik bij elke snede een groter volume dat iets droger is en meer structuur bevat.' Guy Vanderpoorten lacht en zegt: 'Hoe meer ruwvoer er in mijn dieren kan, hoe liever ik ze zie.' |

